

**До Дніпровського райсуду м. Києва**

**Заявник: позивач Олійник Дмитро Вячеславович,**

**Особи, які беруть участь у справі:**

**Позивач: Олійник Дмитро Вячеславович,**

**Відповідач: Комунальне підприємство «Головний  
інформаційно - обчислювальний центр» (код ЄДРПОУ 04013755)**

**вул. Космічна, 12-а, м. Київ, 02192,  
засіб зв'язку –тел. 2388005,**

**Третя особа: Київська міська державна адміністрація,**

**вул. Хрещатик, 36, м. Київ, 01044,  
засіб зв'язку –тел. 2541450,**

**Третя особа: Комунальне підприємство «Липкижитлосервіс»,**

**(код ЄДРПОУ 05756837)**

**пров. І. Мар'яненка, 7, м. Київ, 01021,  
засіб зв'язку –тел. 2885025,**

**на рішення Дніпровського райсуду м. Києва від 19 листопада 2010 р.  
у цивільній справі № 2-3386/1-10**

**ЗАЯВА ПРО ПЕРЕГЛЯД**

**у зв'язку з нововиявленими обставинами на підставі ст. 361 ЦПК України**

Рішенням Дніпровського райсуду м. Києва від 19.11.2010 р., залишеним без змін ухвалою Апеляційного суду м. Києва від 17.02.2011 р. мої персональні дані (інформацію про особу) передані третьою особою КП «Липкижитлосервіс», зібрані і збережені відповідачем КП ГІОЦ, а далі відтворені у його рахунках і в мережі Інтернет, поименовано «виробничою інформацією». З цієї підстави у захисті немайнового права відмовлено, що узаконило втручання відповідача в моє особисте життя, продовження використання інформації про мене в його нікчемних рахунках, які я не мав і не маю намірів оплачувати. Як вбачається зі змісту рішень першої та апеляційної інстанцій, в їх основу були покладені наступні висновки:

*Всі дії відповідачем здійснюються на підставі та в межах Закону, статутної діяльності, чинних актів органів місцевої влади та взятих зобов'язань у договірних правовідносинах з КП «Липкижитлосервіс», учасниками яких позивач не виступає.*

Перед цим суд мотивувальною частиною розлого обґрунтовує законність діяльності відповідача КП ГІОЦ і нібито чинність нормативно-правових актів з договорами, на підставі яких ця діяльність здійснюється, текстом наступного змісту:

*Згідно з розпорядженням Київської міської державної адміністрації «Про порядок розрахунків за житлово-комунальні послуги» від 27.01.1997 р. № 80 (з змінами і доповненнями, внесеними розпорядженнями Київської міської державної адміністрації від 6 січня 2000 року N 12, від 19 травня 2000 року N 748), - з метою прискорення*

надходження платежів населення на рахунки підприємств-постачальників комунальних послуг:

Головному інформаційно-обчислювальному центру Київської міської державної адміністрації (п. 1.): Вирішити питання щодо відкриття у встановленому порядку транзитного рахунку в установі банку (1.2.). Забезпечити щоденне розщеплення платежів за житлово-комунальні послуги від населення та перерахування розподілених сум на розрахункові рахунки підприємств-постачальників житлово-комунальних послуг (1.3.). Надавати житлово-експлуатаційним організаціям та підприємствам-постачальникам житлово-комунальних послуг щоденну зведену інформацію про сплату платежів населенням по кожному особистому рахунку (п.1.4.). Створити загальноміський центр збору первинних платіжних документів по сплаті платежів за житлово-комунальні послуги, які надходять від населення через банки, що забезпечують прийом платежів (1.5.). Житлово-експлуатаційним організаціям комунальної власності (п.2.): Включати в угоди з установами банків додаткові умови про щоденну доставку банками інформації разом з повідомленнями про сплату населенням платежів за житлово-комунальні послуги у Головний інформаційно-обчислювальний центр для подальшої їх обробки (п.2.1.)- Забезпечити на договірних умовах до 01.02.97 передачу Головному інформаційно-обчислювальному центру Київської міської державної адміністрації, ДКП "Київжитлоотеплокомуненерго" інформаційної бази квартиронаймачів та її оновлення в разі змін (2.2.).

На підставі вищевикладеного, відповідач КП «Головний інформаційно-обчислювальний центр», як виконавець, та КП «Липкижитлосервіс», як замовник, уклади Договору № 2428 від 26.09.2008р. на виконання робіт (а. с. 47) та Договору № 294 про надання послуг від 02.01.2009 р. (а. с. 45).

Відповідно до п.п. 1.1. Договору № 2428 на виконання робіт по наданню та супроводженню програмного забезпечення, замовник доручає та оплачує, а виконавець приймає на себе виконання робіт по наданню та інформаційно-технічному супроводженню програмного забезпечення виконавця на ПК замовника.

Відповідно до п.п. 1.1. Договору № 294 про надання послуг від 02.01.2009 р., замовник доручає та оплачує, а виконавець приймає на себе зобов'язання надавати послуги по: обробці, розщепленню та перерахуванню платежів населення за житлово-комунальні послуги, які поступили на розподільчий рахунок виконавця за надані замовником та підприємствами - виробниками житлово-комунальні послуги. Розщеплення платежів населення здійснюється виконавцем згідно наданих замовником дислокації будинків та відомостей про реквізити підприємств - виробників комунальних послуг, баз даних нарахувань за фактично спожиті житлово-комунальні послуги по квартиронаймачам та власникам житла; виготовленню для квартиронаймачів та власників житла «Рахунків на сплату житлово-комунальних послуг» згідно баз даних нарахувань, наданих замовником.

Таким чином, суд прийшов до висновку, що відповідач КП «ГІОЦ» на виконання взятих договірних зобов'язань перед КП «Липкижитлосервіс», здійснює інформаційно-обчислювальні функції щодо житлового-комунальних послуг, виходячи з тих даних, які наданих йому КП «Липкижитлосервіс».

Отже, з наведених висновків суду першої інстанції, які методом «копі-паст» (з тими ж самими **помилками**) були в подальшому відтворені ухвалою апеляційної інстанції, вбачається, що так звана «виробнича інформація» утворюється внаслідок договірних відносин між відповідачем КП ГІОЦ і третьою особою КП «Липкижитлосервіс» і я (позивач) до цього не маю жодного відношення. Суд прямо стверджує, що ці договірні відносини виникли саме на підставі наведеного ним тексту розпорядження КМДА № 80 від 27.01.1997 р. «Про порядок розрахунків за житлово-комунальні послуги».

Відповідно до ч. 2 ст. 361 ЦПК підставами для перегляду рішення, ухвали суду чи судового наказу у зв'язку з нововиявленими обставинами є істотні для справи обставини, що не були і не могли бути відомі особі, яка звертається із заявою, на час розгляду справи.

Як роз'яснюється ППВСУ № 1 від 27.02.1981 р. «Про практику перегляду судами у зв'язку з нововиявленими обставинами рішень, ухвал і постанов у цивільних справах, що набрали законної сили» як нововиявлені можуть розглядатися обставини, що обґрунтовують вимоги або заперечення сторін чи мають інше істотне значення для правильного вирішення справи, які існували на час постановлення рішення, ухвали, постанови, але про них не знали і не могли знати заявник і суд.

Під час судового засідання 19 липня 2011 р. у справі адміністративної юрисдикції № 2а-118/11, що розглядається Шевченківським райсудом м. Києва за моїм позовом до Київської міської ради, Київської міської державної адміністрації у справу в якості третьої особи на стороні мене (позивача) вступила громадянка Кікоть Тетяна Іванівна. Після судового засідання вона повідомила мені про існування рішення Солом'янського райсуду м. Києва від 06 грудня 2007 р. по справі № 2-563-1/07, мотивувальною частиною якого суд, керуючись положеннями ст. 57 Конституції прийшов до наступних висновків:

*Щодо врахування положень розпорядження КМДА від 27 січня 1997 р. №80 «Про порядок розрахунків за житлово-комунальні послуги» суд дослідив відповідність зазначеного розпорядження вимогам законодавства, встановивши при цьому наступне:*

*1. постановою Кабінету Міністрів України від 28 грудня 1992 р. №731 на виконання Указу Президента України «Про державну реєстрацію нормативно-правових актів міністерств та інших органів виконавчої влади» зобов'язано органи виконавчої влади, господарського управління та контролю не допускати випадків направлення на виконання нормативно-правових актів, що не пройшли державну реєстрацію та не опубліковані в установленому законодавством порядку;*

*2. розпорядження КМДА від 27.01.97 р. №80 «Про порядок розрахунків за житлово-комунальні послуги» не зареєстроване в Київському міському управлінні юстиції та не оприлюднене належним чином, а тому не може застосовуватися до правовідносин з фізичними особами або у разі вирішення міжвідомчих питань;*

*3. розпорядження не відповідає чинному законодавству, оскільки частиною четвертою ст. 5 Закону України «Про житлово-комунальні послуги» повноваження щодо розроблення нормативно-правових актів по формуванню цін/тарифів на житлово-комунальні послуги, стандартів, нормативів, норм, порядків та правил у сфері житлово-комунальних Послуг є виключною компетенцією центрального органу виконавчої влади з питань житлово-комунального господарства, а відповідно до ст. 6 цього Закону до повноважень Київської міської державної адміністрації віднесено забезпечення дотримання вимог законодавства у цій сфері;*

*4. розпорядження носить тимчасовий характер, оскільки воно стосується проведення експерименту з 1 лютого по 1 травня 1997 р. в трьох районах м. Києва (Дарницькому, Ватутінському, Харківському) по впровадженню розрахунків з постачальниками житлово-комунальних послуг, втратило чинність на" дату завершення експерименту і не може застосовуватися при виконанні вимог Методики, затвердженої розпорядженням КМДА від 26.12.2002 р. № 2306, яке пройшло державну реєстрацію в КМУЮ 28 грудня 2002 р. за № 100/483.*

Наскільки я зрозумів, громадянка Кікоть Т. І. познайомилася з представником позивача по справі № 2-563-1/07 і отримала від нього текст цього рішення для подальшого використання у власних судових справах. Дані обставини вона готова підтвердити суду. Мені цього ж дня, 19.07.2011 р. було надано копію вказаного рішення (сторonoю по якому є відповідач КП ГІОЦ) і це є днем відкриття нововиявлених обставин.

Про рішення Солом'янського райсуду м. Києва від 06 грудня 2007 р. до отримання його тексту мені нічого не було відомо, оскільки я не був стороною цього цивільного процесу. Відповідач КП ГІОЦ, будучи учасником процесу по справі № 2-3386/1-10, нічого не повідомив суду про дане рішення.

На час розгляду справи і проголошення рішення Дніпровського райсуду м. Києва від 19.11.2010 р. мені було невідомим про правозастосування у 2010-2011 роках до мене, як мешканця Печерського району м. Києві розпорядження КМДА № 80 від 27.01.1997 р., яким регламентовано проведення експерименту в інших, причому давно вже ліквідованих районах м. Києва. Я навіть не міг передбачити цього абсурду і, тим більш, його відтворення судовими рішеннями по справі № 2-3386/1-10. Проте, листом третьої особи КП «Липкижитлосервіс» № О-133/6 від 30.12.2010 р. даний факт також підтверджено.

Виходячи з вищенаведеного, я ніколи не цікавився судовою практикою щодо розпорядження КМДА № 80 від 27.01.1997 р., оскільки завжди вважав, що мої немайнові права порушуються внаслідок застосування зовсім іншого розпорядження КМДА № 478 від 15.04.1997 р., яке на даний час оскаржується мною в порядку адміністративного судочинства. Саме на розпорядження КМДА № 478 від 15.04.1997 р. міститься посилання у договорі між відповідачем і третьою особою (а. с. 45).

Відповідно до ч. 3 ст. 61 ЦПК обставини, встановлені судовим рішенням у цивільній, господарській або адміністративній справі, що набрало законної сили, не доказуються при розгляді інших справ, у яких беруть участь ті самі особи або особа, щодо якої встановлено ці обставини.

Встановлені монтувальною частиною рішення Солом'янського райсуду м. Києва від 06 грудня 2007 р. обставини є істотними і такими, що в своїй основі повністю спростовують висновки суду у цій справі, що у свою чергу суттєво вплинули на наслідки її вирішення. Нечинність нормативно-правових актів, їх не оприлюднення (а це повною мірою стосується не тільки розпорядження КМДА № 80 від 27.01.1997 р., що вже встановлено судом, але й розпорядження № 478 від 15.04.1997 р.) повністю виключає висновки суду про законність діяльності відповідача КП ГІОЦ, до якої судом віднесено і обробку так званої «виробничої інформації». Для такої обробки відсутні будь-які правові підстави, оскільки договірні відносини були побудовані на підставі розпоряджень КМДА, що не підлягають правозастосуванню. Господарські угоди порушують публічний порядок, є нікчемними і відповідно до ст. 511 ЦК не створюють для мене жодних зобов'язань.

Вищевказане є підставою для скасування незаконного рішення суду з подальшим з'ясуванням того, на якій правовій підставі мої персональні дані (прізвище, адреса, дані про площу квартири, майновий стан при розрахунках за ЖКП), що судом поименовані «виробничою інформацією», опинилися поза межами КП «Липкижитлосервіс» без моєї згоди, як носія особистих немайнових прав. З'ясуванню підлягає і кваліфікація цих даних, щодо яких судом встановлено, що вони не є конфіденційними з посиланням на ст. 30 Закону України № 2657-XII «Про інформацію», у той час як ця норма матеріального права (на час вирішення справи) іменувалася «Інформація з обмеженим доступом», яка у свою чергу поділялася на конфіденційну і таємну.

На підставі викладеного, керуючись ст. ст. 361-364 ЦПК України,

**ПРОШУ:**

*рішення Дніпровського райсуду м. Києва від 19 листопада 2010 р. скасувати у зв'язку з нововиявленими обставинами з призначенням справи до судового розгляду.*

**Додатки:** рішення Солом'янського райсуду м. Києва від 06 грудня 2007 р., лист КП «Липкижитлосервіс» від 30.12.2010 р.; копії цієї заяви з додатками (для сторін).

**01 серпня 2011 р.**

**/Заявник Олійник Д. В./**